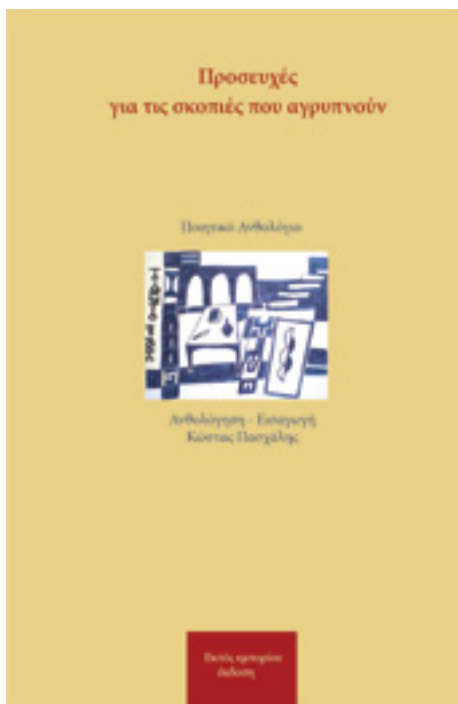

Κώστας Χ. Πασχάλης

Προσευχές για τις σκοπιές που αγρυπνούν

Κώστας Πασχάλης □ **Εκτός εμπορίου έκδοση** □ **Απόσπασμα της εισαγωγής που προτάσσεται στο Ανθολόγιο**

□

Η ανά χείρας ανθολόγηση υπήρξε αποτέλεσμα μιας αναπάντεχης πρόσκλησης.

Ήταν μέσα του Φλεβάρη του 2007, όταν ο Άγγελος Ελεφάντης, με την ιδιότητα του υπευθύνου του ποιητικού ανθολογίου που δημοσιεύεται σε καθημερινή βάση στην εφημερίδα «Αυγή», μου ζήτησε να επιμεληθώ το ανθολόγιο του Μαρτίου. Έτσι απλά, σαν να πρότεινε μια συνάντηση για καφέ και συζήτηση (που έτσι κι αλλιώς έχει πάντα εξαιρετικό ενδιαφέρον). Την αρχική μου έκπληξη διαδέχθηκε ο δισταγμός. Ζήτησα ένα μικρό περιθώριο χρόνου. Το σκέφτηκα ξανά. Ήταν μια πρόκληση, ομολογουμένως ενδιαφέρουσα και εκ των πραγμάτων δελεαστική, που όμως προϋπόθετε πολύ δουλειά και προπαντός ενδελεχή μελέτη.

Εντέλει συγκατάνευσα (ίσως και λόγω του «εθισμού» στις προκλήσεις) και σχεδόν αμέσως άρχισα να ανασύρω και να «συμμαζεύω» μνήμες, να αναζητώ καταχωνιασμένες συλλογές, να ανατρέχω σε πρόχειρες σημειώσεις για να σχηματοποιήσω τον κορμό αυτού του εγχειρήματος.

Φυλλομετρώντας τις ποιητικές συλλογές που περίμεναν από καιρό ένα στοργικό (ή έστω φιλικό) άγγιγμα, σκόνταψα πάνω σε υπογεγραμμένους στίχους, σε τσεκαρισμένες σελίδες, σε αυτοσχέδια σύμβολα που «βαθμολογούσαν», διαβάθμιζαν και ιεραρχούσαν στίχους, στροφές, λέξεις, εκφράσεις.

Παραξενεμένος από τις «ανοίκειες» αυτές παρεμβάσεις, γενόμενες χρόνια πολλά πριν, αναρωτήθηκα για τα κριτήριά τους και φυσικά για την ενδεχόμενη αντοχή τους στο χρόνο. Έτσι μπήκα στη λογική μιας παιγνιώδους συνομιλίας με το παρελθόν, που αποδείχθηκε εξαιρετικά ενδιαφέρουσα.

Όσο προχωρούσα σ' αυτή τη συνομιλία, αντιλαμβανόμουν με έκπληξη την ύπαρξη ενός ανθεκτικού, στο χρόνο, νήματος που έγνεθε έναν καμβά αναγνωρίσιμο μέχρι σήμερα.

Κώστας Χ. Πασχάλης

Προσευχές για τις σκοπιές που αγρυπνούν

Αναζητώντας τα χαρακτηριστικά και ξύνοντας την λεπτή επιφάνεια αυτού του καμβά ανακάλυπτα λεπτές αλλά ευδιάκριτες στρώσεις που αναδείκνυαν, παρά τις επιμέρους διαφορές στις αποχρώσεις, κοινές όψεις. Αυτές ακριβώς τις όψεις ανέσυρα με προσοχή για να τις εντάξω σε τρεις διαφορετικές ενότητες ώστε να τονίσω εκείνα τα ιδιαίτερα στοιχεία που καθορίζουν αφενός τη μοναδικότητά τους και αφετέρου τη συγγενική τους σχέση...

[📄 Διαβάστε το ανθολόγιο σε μορφή PDF 📄 384.39 Kb](#)